dosar nr. 5r-4538/2025
4-25104507-12-5r-23072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefier Corina Badiu
În lipsa:
Agentului constatator Eduard Primac
Contravenientului Corneliu Mazur
Avocatului Roman Doroftei

examinând în şedinţă judiciară publică, contestaţia depusă de către Mazur Corneliu împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025 în baza art. 354 alin. (1) Cod contravenţional,

a c o n s t a t a t :

1. La 08 iunie 2025, de către agentul constatator Primac Eduard a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025 în privinţa lui **Mazur Corneliu**, pentru faptul că la 25 mai 2025, ora 20:05, în mun. Chişinău, sect. Rîşcani, scara 7 a comis huliganism nu pre grav.

2. Astfel, de către agentul constatator, acţiunile lui Primac Eduard au fost calificate în baza art. 354 alin. (1) din Codul Contravenţional, fiind sancţionat cu amendă în mărime de 6 unităţi convenţionale (ce constituie 300 lei).

3. În acest sens, la 10 iulie 2025, **Mazur Corneliu** nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare din 27 iunie 2025, a depus o contestaţie prin care a solicitat admiterea contestaţiei, anularea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025 şi încetarea procesului contravenţional.

4. În motivarea contestaţiei petiţionarul a indicat cu referire la normele procesuale nu este deacord cu procesul-verbal şi Decizia de sancţionare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicţie totală cu circumstanţele de fapt, nu recunoaşte vina în săvîrşirea contravenţiei imputate.

5. Petiţionarul **Mazur Corneliu**, în şedinţa de judecată fiind citat în mod legal despre data, ora şi locul desfăşurării şedinţei de judecată, nu s-a prezentat.

6. Agentul constatator Primac Eduard, fiind înştiinţat prin citaţie despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat.

7. Avocatul Doroftei Roman, fiind înştiinţat prin citaţie despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat.

8. Conform art. 382 alin. (1)-(2), (4)-(5) din Codul contravenţional citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmînează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. Persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicînd motivul, precum şi să convină data şi ora cînd se va putea prezenta.În cazul în care nu anunţă autoritatea despre imposibilitatea de a se prezenta la data, ora şi în locul indicate în citaţie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzii judiciare, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei.

9. Instanţa conducându-se de prevederile art. 455 alin. (2), (3) Cod contravenţional a purces la examinarea cauzei în absenţa părţilor, or participanţii la proces au fost înştiinţaţi prin citaţie despre locul, data şi ora şedinţei de judecată. Mai mult, informaţia despre şedinţa de judecată este publicată pe portalul instanţelor judecătoreşti, informaţie care este accesibilă şi publică tuturor, iar contestatorul iniţiind procesul contravenţional prin depunere de contestaţie, este obligat să se intereseze de soarta acesteia.

10. De asemenea, instanţa menţionează că în partea ce ţine de citarea tuturor participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în *cauza Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

11. Instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*SC Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 08 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanţele trebuie să întreprindă tot posibilul ca într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

12. Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanţii în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

13. În conformitate cu art. 448 alin. (1), (2) Cod contravenţional contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

14. Verificând respectarea termenul depunerii contestaţiei de către **Mazur Corneliu**, instanţa de judecată fixează că, aceasta este depusă în decursul a 15 zile, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind respectate.

15. *Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele procesului contravenţional prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată remarcă următoarele:*

16. *În fapt*, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025 în privinţa lui **Mazur Corneliu**, acesta ese învinuit pentru pentru faptul că la 25 mai 2025, ora 20:05, în mun. Chişinău, sect. Rîşcani, scara 7 a comis huliganism nu pre grav.

17. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională

18. Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

19. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

20. Reieşind din prevederile art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este *un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.* Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

21. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

22. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

23. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

24. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

25. În asemenea situaţie, în vederea respectării garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025, încheiat de către agentul constatator, Primac Eduard.

26. *Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.*

27. Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

28. Analizând conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025, instanţa de judecată reţine că la rubrica nr. 6 din procesul-verbal cu privire la contravenţie învinuirea adusă persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional a fost formulată în felul următor “*huliganism nu pre grav”*. Astfel, instanţa reţine că suntem în situaţia în care învinuirea adusă făptuitorului nu este completă sau în acest sens instanţa reaminteşte că potrivit prevederilor articolului 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravenţional, *Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde… **fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei**, **circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice**, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie* iar potrivit prevederilor art. 7 din din Codul contravenţional *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, **cu respectarea normelor prezentului cod.***

29. În pofida rigorilor de conţinut prevăzute la art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravenţional, agentul constatator nu a indicat la rubrica nr. 5 şi 6 al procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025, locul săvîrşirii faptei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, descrierea faptei contravenţionale, de vreme ce o astfel de omisiune şi derogare de la prevederile art. 443 din Codul contravenţional, este în măsură să afecteze fondul cauzei şi nu pot fi acoperite de instanţa de judecată.

30. În acelaşi sens, instanţa de judecată reţine că omisiunea enunţate mai sus este în măsură să afecteze şi echitatea procedurii în cauza dată. La fel, omisiunea din partea agentului constatator de a consemna în procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025 a circumstanţelor comiterii contravenţiei, săvîrşite de către Mazur Corneliu afectează în mod esenţial modul în care în prezenta speţă agentul statului a înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.

31. În acelaşi sens instanţa învederează părţile că domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală”, în înţelesul european autonom al art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, de aici se desprinde şi faptul că învinuirea adusă persoanei în privinţa căreia a fost pornit un procesul contravenţional trebuie sa fie clară iar în conformitate cu art. 442 alin. (1) şi (9) din Codul contravenţional, procesul- verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

32. Analizând situaţia de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

33. În dezvoltarea jurisprudenţei sale, Curtea Europeană a arătat în cauza Dallos împotriva Ungariei [12, § 47] şi cauza Kamasinski împotriva Austriei [14, § 79] că dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie să fie analizat în lumina dreptului

acuzatului de a-şi pregăti apărarea, iar actul de acuzare joacă un rol hotărâtor în trimiterea în judecată a cauzei penale: de la comunicarea acuzaţiilor, persoana învinuită este oficial înştiinţată în scris cu privire la baza juridică şi factuală a acuzaţiilor care i se aduc, se menţionează în cauză.

34. Art. 6 § 3 lit. a) din Convenţia Europeană recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat nu numai cu privire la „cauza" acuzaţiei, adică faptele materiale de care este învinuit şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi la „natura" acuzaţiei, adică încadrarea juridică a faptelor în cauză [15, § 59]. Cu toate acestea, informaţiile nu trebuie să releve neapărat probele pe care se bazează acuzaţia [11, § 27-33].

35. Pentru o elucidare deplină a conţinutului învinuirii, prezintă importanţă determinarea corectă a structurii ei, determinarea temeiurilor de fapt şi de drept a celor incriminate făptuitorului, cu atât mai mult că în majoritatea cazurilor este necesar de a lua în consideraţie o mulţime de circumstanţe, în scopul unei formulări exacte şi verificării detaliate a acuzării.

36. Instanţa consideră important de menţionat că faptele stabilite într-un proces-contravenţional cu privire la săvîrsirea unei contravenţii, incriminate făptuitorului trebuie să fie întotdeauna strict individuale şi niciodată nu se pot repeta cu exactitate asa cum prevede şi art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este *un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.*

37. Raportat la procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Primac Eduard în privinţa lui Mazur Corneliu, instanţa constată că nereflectarea manifestărilor concrete ale faptei prejudiciabile şi indicarea doar a încadrării juridice este o eroare gravă de conţinut şi, în plus, acest lucru va încălca, în mare măsură, dreptul făptuitorului la apărare prin necunoaşterea acuzaţiilor aduse. O astfel de omisiune instanţa o consideră drept o sfidare a principiului calificării cu precizie a faptei.

38. Se reţine că în conformitate cu art. 440 alin. (1) CC constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

39. Potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) CC nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

40. Instanţa consideră la fel de important de notat că conform prevederilor art. 375 CC persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. *Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.* Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

41. În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

42. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la

cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franţei, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).

43. În aceeaşi ordine de idei instanţa constată că nu se poate expune asupra vinovăţiei sau nevinovăţiei persoanei în privinţa căreia este pornit un proces contravenţional, inclusiv asupra probelor care vin în susţinerea învinuirii aduse, de vreme ce învinuirea adusă acestuia este incompletă şi nu este formulată cu precizie faţă de ***circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice,*** aşa cum prevede şi art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravenţional.

44. Instanţa explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

45. La fel se reiterează că potrivit cu art. 445 alin.(1) din Cod Contravenţional *Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.*

46. Respectiv, conform art. 381 din Codul contravenţional, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime, iar cu referire la probe, art. 425 alin. (6) din acelaşi Cod, consacră că nu pot fi admise ca probe informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare, iar conform alin. (2) din acelaşi articol coroborat cu prevederile art. 442 şi 443 din acelaşi cod, *procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă* un mijloc de probă, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt de către agentul constatator.

47. La fel, conform art. 384 alin. (2) lit. b) din Codul contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să cunoască fapta imputată, iar alin. (3) din acelaşi articol stipulează că realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori *renunţarea la realizarea acestor drepturi* nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea.

48. Având în vedere omisiunea din partea agentului constatator de a consemna în procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025 o învinuire clară si concisă, instanţa apreciază că făptuitorul nu mai poate formula apărări de fapt şi de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigenţelor legale impuse prin art. 445 alin. (1) şi 443 alin. (1) din Codul contravenţional, care sunt norme de procedură esenţiale în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt sau probe acumulate la caz, invocate de către făptuitor sau de agentul constatator. În acelasi sens instanţa reţine la fel de important că agentul constataor urma să acorde o atenţie deosebită faţă de formularea „acuzaţiei" adusă lui Mazur Corneliu.

49. Instanţa de judecată nu poate face abstracţie de la faptul că un rol primordial în îl are formularea acuzaţiei ca o condiţie esenţială a echităţii sau în cauza Adrian Constantin împotriva României [7, § 18-19], Curtea a reţinut că: echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzaţiei, adică la faptele materiale de care este acuzat şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi încadrarea juridică a faptelor, şi aceasta în mod detaliat.

50. Aşadar, instanţa de judecată a statuat asupra deciziei de a fi declarată nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025, potrivit art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional, iar în continuare, instanţa reţine că potrivit art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

51. În conformitate cu prevederile articolelor 395, 443 alin. (6), 445 alin. (1), 460, 461, 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se declară nulitatea procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 986621 din 08 iunie 2025, întocmit de către agentul constatator, Primac Eduard în privinţa lui **Mazur Corneliu** pe semnele contravenţiei prevăzute de articolul 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional în privinţa lui **Mazur Corneliu**, iniţiat pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, în legătură cu constatarea unui temei prevăzut de art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional.

Hotărârea se remite părţilor pentru informare.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana BIVOL**